

ספורט

כדורגלן נוימן
פלרט עם הפועל

לא מצא שם את מקומו. פציעותיו התכור פות חיבלו במעמדו בקבוצה, והוא לא אהב את זה. נפשו קצה בתהילה המפוק פקת של מכבי תל-אביב השנה, והוא הת- חיל להתגעגע לביתו ולחבריו.

היה זה רק טבעי שנוימן יהזור לבית-ר. אך גם קבוצת הפועל ירושלים, ובראשה מאמנה לשנה הבאה, אריה רדלר, גילתה השבוע נכונות לבדוק אפשרויות צירופו לקבוצה.

טאבו מוחלט. וזה מהפכה אמיתית. בשביל נוימן, לעבור לשחק בהפועל ירו- שלים היא שואה חברתית. זהו מעשה שיש עליו טאבו מוחלט.

בינתיים ממלא נוימן את פיו מיס. תגור בתו היחידה היא: "זה לא מדוייק. אז מה אם מדברים? אני עוד לא יודע כלום. אהשוב על זה בקיץ. הכל פתוח. אני כחכה רק שיהיה לי טוב."

דני מעולם לא הסתיר את דעתו ש- מקומו הטבעי, הנוח והטוב ביותר הוא לצד חבריו בבית-ר ירושלים. אך נראה שנוימן מצא לו אמצעי לחץ על בית-ר, באמצעות פלרט שלו עם הפועל. ואז

שופט קליין
חושש משריקות

אולי ישיג בדיוק את מה שהוא רוצה מבית-ר. כי דני נוימן בהפועל ירושלים זה כמו מדע בידיוני.

מצליח יותר בחו"ל

אברהם קליין בן ה-48, הוא אחד השופ- טים הבינלאומיים הבודדים שיש בארץ. קליין הוכיח את גדולתו לעומת שופטים אחרים. גם ראשי ההתאחדות לכדורגל לא הצליחו להשיג את שהשיג קליין בזכות קשרים עם קברניטי פי"א (התאחדות ה- כדורגל העולמית).

קליין גם הוציא שופטים מאלמוניותם והפך אותם לבכירים ובינלאומיים. הוא האמין שקידום הכדורגל בישראל תלוי ברמת השיפוט, ואמנם, רמת השיפוט גבוהה בארץ מרמת המישחק.

חשש מכית"ר. אומרים שקליין הת- רגל לשפוט במישחקים ברמה גבוהה, ולכן הוא מצליח בעבודתו בחו"ל יותר מאשר בארץ. חסידיו טוענים שבארץ לא מבי- נים כיצד צריך לשפוט, ולא מעריכים נכונה את עבודתו.

השנה פרש קליין, אחרי 28 שנות שי- פוט. במעמד מישחקי הצי-הגמר, הוענקו מגיני הוקרה לשלושה שופטים בינלאומיים פורשים על תרומתם הרבה לכדורגל היש- ראלי — ביניהם קליין. הוא החליט שלא להופיע לטקס, כי חשש מתגובתם של אוהדי בית-ר ירושלים, שהיו נוכחים ב- מקום. הוא ידע שאוהדי בית-ר ירושלים חמומי-המוח לא אוהבים אותו, בעיקבות מישחק חם שבו שפט בתחילת העונה.

קליין נבחר לשפוט במישחק היוקרתי של גמר-גביע המדינה, שבו התמודד הפו- רת תל-אביב מול הפועל יהוד.

הבלוף

"הספורט הישראלי הוא בלוף גדול", הכ- ריז השבוע משה לרר, עיתונאי-ספורט מזה 30 שנה, שפרש לפני כשנתיים. "אין ספורט

סבא, שהוא כבד-תנועה וזקן, שאיבד מזמן הרבה מהחיוניות שלו ומכושרו, ושבעצם נגמר לו הסוס. אמרו עליו שרק בזכות עמנואל שפר הכפרי-סבאי, שאימן את נבחרת ישראל לפני שלוש שנים, נבחר שום להיות קפטן הנבחרת.

כשגיק מנסל החליף את שפר, כולם חשבו ששום ישזור מההרכב. ג'ק מנסל לא אץ לצרף את הקפטן לשעבר, וכשר מנסל חזר בו כעבור כמה שבועות והכניס את שום, ריכלו אז שזה ביגלל לחצים שהפעיל יו"ר ההתאחדות לכדורגל דאז, מיכאל אלמוג הכפרי-סבאי. אך מנסל הגן אז על שום בתוקף, וטען שלמרות חסרו- נותיו הוא מנהיג במיגרש. וזו גדולתו.

כושר מנהיגות. השנה הוכיח שום לכל מקטרגיו שלמרות גילו, הסוס עדיין לא נגמר לו. והוכחה לכך היא העובדה שכפרי-סבא, בהנהגת הקפטן יצחק שום, נטלה השבוע את אליפות המדינה זו הפעם הראשונה.

יצחק שום הוא שחקן איטי וכבד, אשר ניחן בשליטה טובה בכדור ובראיית מישחק מעולה. כושר המנהיגות שלו הביא ל- גיבושם החברתי של השחקנים, והעלה את רמתם.

לכפרי-סבא השחקנים הגבוהים ביותר בליגה הלאומית, הם נחשבים לחזקים ולבעלי כושר גופני מעולה. במבחני מיש- כל, שנערכו לפני כשנתיים במכון וינגייט, נמצא שכפרי-סבא היא הקבוצה האינטליגנ- טית ביותר בליגה.

הכפרי-סבאים המנצחים לא יוכלו לחגוג השבוע את ניצחונם בשל מותו של ראש- העירייה, זאב גלר. מנהל הקבוצה הבטיח, שעם תום שבעת ימי האבל, תיערכנה החגיגות.

דעו בדיוני

דני נוימן, הירושלמי הוא איש בית-ר בנישמתו, והיה שחקן בית-ר במשך כל חייו. בשנתיים האחרונות הוא משחק אמנם במדי מכבי תל-אביב, אך הוא

כדורגלן שום
למרות חסרונותיו

כדורגל

הסוס לא וגמר לו

אמרו עליו, על יצחק שום בן ה-34, כדורגלנה הוותיק של הפועל כפר-

תחזית המאמן

כדורגלן בית-ר תל-אביב, שרגא טופולנסקי, חווה השבוע את תוצאות מישחקי הליגה האוסטרלית. טופולנסקי שיחק כשנתיים בליגה של מלבורן, ואחריכך גם בווסט-אדלייט, ולפני שנה חזר ארצה.

כדורגלן טופולנסקי

1. קאמבלאטון — אליזבת: מישחק שקול. קאמבלאטון טובה יותר. היא תנצח.
2. קרואטיה — טורנס: טורנס עלו רק עכשיו והם יותר חזקים. יינצחו.
3. נוארלונדה — אזורי (ר-א): אזור- רי היו השנה אלופים והם יינצחו.
4. פרההילס — ורוויל: פרההילס תנצח.
5. פרימאנטל — אזורי (מ-א): יהיה מישחק שקול של תיקו.
6. פורטספילד — אינגלוד: פורטס- פילד יינצחו.
7. מורלי — ספר- ווד: מורלי ינצחו.
8. סטרלינג — פרת צפון- צפונית: פרת צפון- נית יינצחו.
9. אלסוהר-גייט — קיילור: אלטונה- גייט תנצח.

10. בוקס-היל — פראהראן: יתרון לבוקס-היל.
11. דונקסטר — בל פארק: יהיה תיקו.
12. פוקר — פרא- נקסטון: פראנקס- טון יינצחו.
13. וסטון-ריצ'י/ מניד: ריצ'י/מניד תנצח.

שרגא לא יודע היכן ישחק בשנה הבאה; אבל, יש לי כמה הצעות. מה שבטוח, שזה יהיה בליגה הלאומית. קבוצתו של שרגא, בית-ר תל- אביב, ירדה לליגה הארצית. אריה רדלר הצליח לנחש בשבוע שעבר שש תוצאות נכונות.

במדינה. צריך להקדיש הרבה יותר מקום בעיתונות להישגים ספורטיביים ופחות לעסקנות. יש לתת יותר מקום לעי- נפים שאינם זוכים להערכה: כהתירה, אופניים, איגרוף, היאבקות, הרמת מיש- קלות, הכדורגל במדינה בולע כל חלקה טובה. זהו המישחק הפופולרי במדינה, למרות שמבחינת איכות הוא לא נמצא במקום הראשון."

תחרות בין עיתונים. לרר סיפר שהעיתונות הכתובה מקדישה לנושאי ספורט מקום רב מאוד. שני הצהרונים הגדולים מקדישים לו בין 30 ל-40 אחוז מכל עמודיהם השבועיים (לא כולל שבת). האם יש הצדקה לכמות המילים העצומה המוקדשת לספורט? "רוב המידע מתרכז בעסקנות של הספורט הישראלי, הבנוי מפלגים פוליטיים. גודש המידע נובע בעי- קר מהתחרות העצומה בין שני העיתו- נים, ולא דווקא מסיבות ענייניות," טוען לרר.

"השינוי חייב לבוא בעסקנות עצמה," הוא מוסיף. "אסור שמנהלי-הספורט במר- כוים יהיו פוליטיקאים ושלחי מיפלגות. חשוב שינהלו אותם ספורטאים לשעבר, למה אנו לא טובים בספורט? כי אנו לא משקיעים. ברוסיה ובאמריקה הספורט באוניברסיטאות הוא חלק בלתי-נפרד מ- הובותיו של הסטודנט. פה מולזלים, יש פה פעם בשנה מיפגש בין אסא תל-אביב ואסא ירושלים, ובוה מסתיים העניין."

מבולבלים

ליוסף מירמוביץ, המאמן הלאומי, יש בעיה. מאחר שהרבה כדורגלנים מצטיינים השתתפו בעבר בגביע העולמי לכדורגל, הנחשב למיקצועני, לא יכול יוס'לה לשתף אותם בהרכב. שחקנים כגון לאומיים כמו יוסי מזורחי, אריה חביב, חיים בר, אבי כהן, אורי מלמיליאן ו- אחרים, הם שחקנים שרופים לגבי המיש- חקים האולימפיים שמחכים למירמוביץ בלוס-אנג'לס בעוד כשנתיים.

ישראל היא בין המדינות הבודדות השולחת את נציגיה בספורט זה לשתי הזירות, המיקצוענית והחובבנית (אולימ- פית) וכך יוצרת אצלה בלבול.

ארצות שהכדורגל אצלם הוא ספורט מיקצועני, כמו אנגליה, ברזיל וארגנטינה, לא שולחות נציגים לאולימפיאדה, ואילו ברית-המועצות, בולגריה, יוגוסלביה ו- צ'כיה, אשר טוענות לחובבנות, נהנות מהזירה הקלה יחסית של האולימפיאדה, אך למעשה ספורטאיה משקיעים את כל חייהם לספורט ממש כמו המיקצוענים.